

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 26Cbi/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116215910
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Macek
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5116215910.5

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred sudcom JUDr. Jaroslavom Macekom v právnej veci žalobcu: UNISTAV HSV spol. s r.o. v konkurze, so sídlom Veterná Poruba 134, 031 04 Veterná Poruba, IČO: 36 172 669 právne zastúpený advokátom: JUDr. Jozef Polák, Radlinského 1718, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovanému: ORAVING stavebniny, s.r.o., so sídlom M.R. Štefánika 1833, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 44 033 656, právne zastúpený Advokátska kancelária Kováčik Legal s.r.o., so sídlom Radlinského 1729, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 47 238 429, o určenie pohľadávky, takto

rozhodol:

Súd určuje, že žalobca UNISTAV HSV spol. s r.o. v konkurze, IČO: 36172669 so sídlom Veterná poruba 134, PSČ: 031 04, je veriteľom pohľadávky uplatnenej v konkurznom konaní Okresného súdu Žilina, spisová značka 1K/12/2015 prihláškou pohľadávky voči dlžníkovi Václavů, s.r.o., Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35876 735, zapísanej správcom konkurznej podstaty pod poradovým číslom 123 vo výške 3.647.920,96 Eur, titulom nároku na zaplatenie neuhradených pohľadávok, ktoré sú špecifikované v dohode o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásení ručiteľa zo dňa 15.07.2011 uzatvorenej medzi spoločnosťou UNISTAV HSV spol. s r.o., Košice, IČO: 36 172 669 ako veriteľom, spoločnosťou Václavů, s.r.o., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35876735 ako dlžníkom a spoločnosťou IV. Capital, a.s. so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 44 179 596 ako ručiteľom, ktorá pohľadávka je priznaná rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 28.08.2014, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015, ktorá pohľadávka je vymáhateľná a je v poradí ako iná pohľadávka.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 10.06.2016, ktorá bola doručená súdu mailom 14.06.2016, domáhal sa žalobca určenia svojej popretej pohľadávky v konkurznom konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. 1K 12/2015.

2. V žalobe žalobca uviedol, že žalobca si v zákonom stanovenej lehote do konkurzného konania na majetok úpadcu Václavů, s.r.o., Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35876 735, prihláškou č. 1 zo dňa 07.04.2016 prihlásil pohľadávku v celkovej výške 3 647 920,96 eur. Pohľadávka žalobcu vznikla z titulu dohody o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa zo dňa 15.07.2011 uzatvorenej medzi spoločnosťou UNISTAV HSV spol. s r.o., Košice, IČO: 36 172 669 ako veriteľom a spoločnosťou Václavů, s.r.o., Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35876735, ako dlžníkom a spoločnosťou IV. Capital, a. s., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 44 179 596, ako ručiteľom. Pohľadávka vznikla titulom neuhradených faktúr vystavených za prevedené práce na základe obchodných vzťahov medzi veriteľom UNISTAV HSV spol. s r.o. a dlžníkom Václavů, s.r.o., ktoré boli vykonané na základe Zmluvy o dielo č. 1/2009 zo dňa 26.10.2009 uzavretej medzi dlžníkom Václavů, s.r.o., ako objednávateľom a veriteľom UNISTAV HSV spol. s r.o. ako zhotoviteľom a jej dodatkov, ako aj zápisnice o odovzdaní a prevzatí diela stavby - bytový dom Kubínske Terasy zo dňa 28.03.2011, krycích listov rozpočtu, dohody o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásení ručiteľa zo dňa 28.03.2011.

Predmetná pohľadávka je priznaná rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 28.08.2014, ktorým Okresný súd Ružomberok vo výroku I. uložil spoločnosti IV. Capital a Václavů, s.r.o., povinnosť zaplatiť žalobcovi UNISTAV HSV spol. s r.o. sumu 1 665 535.- eur spolu s príslušenstvom vo forme úroku z omeškania. Vo výroku II. tohto rozsudku Okresný súd Ružomberok zaviazal dlžníka na zaplatenie trov právneho zastúpenia vo výške 13 584,14 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť voči dlžníkovi vo vzťahu k výroku I a II dňa 14.10.2014 a vykonateľnosť dňa 18.10.2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 13 Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.08.2015 a vykonateľnosť dňa 14.08.2015. Krajský súd v Žiline vo výroku III. Rozsudku č. k. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015 uložil dlžníkovi povinnosť zaplatiť veriteľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 5 792,79 eur. Žalobca si okrem istiny vo výške 1 656 864,40 eur uplatnil aj príslušenstvo pohľadávky vo forme úroku z omeškania vo výške 0,05 % denne, a to v súlade s nárokom priznaným Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok 2Cb/7/2014-177 od dátumu splatnosti jednotlivých dlžných súm do vyhlásenia konkurzu v celkovej výške 1 971 679,63 eur aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky v súdnom konaní vo forme nároku na náhradu trov konania, ktorý bol priznaný rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 28.08.2014 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015 v celkovej výške 19.376,93 eur. Dňa 17.05.2016 došlo zo strany žalovaného - ORAVING stavebniny, s.r.o., M. R. Štefánika 1833, Dolný Kubín, IČO: 44033656, k popretiu pohľadávky žalobcu, ktorá bola prihlásená do konkurzu úpadcu prihláškou s por. č. 1 v celkovej výške 3 647 920,96 eur a zapísaná do zoznamu pohľadávok pod por. č. 123. Popierajúci veriteľ popretie pohľadávky odôvodnil tým, že Dohoda o uznaní záväzku zo dňa 15.07.2011 nemohla byť podkladom pre rozhodnutie súdu, nakoľko je zrejmé, že predmetný záväzok v čase jeho uznania netrval. Záväzok bol v čase spisania dohody už vo veľkej časti uhradený, čo má vyplývať okrem iného z tvrdení správkyne, ktorá mala sama uviesť, že záväzok bol uhradený v celom rozsahu pred podpisom dohody platbami zo dní 20.01.2011 až 04.07.2011. Popierajúci veriteľ spochybnil viaceré položky v zozname uznaných záväzkov - penalizačné faktúry a faktúru vystavenú ak náhradu škody. Ďalej popierajúci veriteľ spochybnil dátum splatnosti záväzku, keď vyjadril nesúhlas s názorom prvostupňového i odvolacieho súdu, že uvedený dátum splatnosti do 31.07. znamená, že záväzok je splatný do 31.07.2011. Taktiež spochybnil správnosť priznaného úroku z omeškania vo výške 0,05 % denne a tiež jeho priznanie za jednotlivé obdobia, čo podľa neho nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Z uvedených dôvodov mal samotný úpadca podať podnet na podanie mimoriadneho dovolania voči rozsudku odvolacieho súdu. Z procesného hľadiska sú právoplatné súdne rozhodnutia záväzné ako prejav autoritatívnej vôle súdu pri výkone súdnictva. Žalobca, ktorý bol účastníkom konania, v ktorom súd vydal právoplatné rozhodnutie, ktorým určil, či tu určitý právny vzťah alebo právo (ne)existuje, je týmto rozhodnutím (jeho výrokom) viazaný a preto sa nemôže v inom súdnom konaní úspešne domáhať toho istého určenia, o ktorom už raz bolo právoplatne rozhodnuté. Ak by tak urobil, zastavením takéhoto nového konania súdom sa prejavia účinky právoplatne rozhodnutej veci podľa § 159 ods. 3 O. s. p. Pokiaľ ide o iný (nie ten istý) nárok (predmet konania), zásadne platí, že ak v skončenom konaní účastníkov došlo právoplatným súdnym rozsudkom k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa aj tento (nový) nárok (neidentický s predmetom skončeného konania) odvodzuje, súd je v tomto ďalšom (novom) občianskom súdnom konaní pri zodpovedaní predbežnej otázky (ktorá právoplatným súdnym výrokom sa už vyriešila ako vec sama) týmto vyriešením viazaný (ustanovenie § 159 ods. 2 O. s. p.) predstavuje totiž vo vzťahu k ustanoveniu § 135 ods. 2 druhá veta O. s. p. osobitnú procesnú úpravu). Súd preto nesmie vychádzať z iného záveru ohľadom existencie, resp. neexistencie vzťahu medzi tými istými účastníkmi, než ako o tomto ich právnom vzťahu už bolo právoplatne rozhodnuté. Otázkou prejudiciálneho účinku právoplatného rozhodnutia sa zaoberala nielen Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (por. uznesenie z 29. apríla 2010 sp. zn. 1Cdo 133/2009, uznesenie z 25. apríla 2012 sp. zn. 5MC16/2010), ale aj judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 349/09-36 z 20. januára 2010 rozhodol o porušení základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej „dohovor“), zdôrazniac, že vzhľadom na zásadu prejudiciality vyplývajúcu z ustanovenia § 135 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ako aj na zásadu viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní podľa § 159 ods. 32 Občianskeho súdneho poriadku, konajúci všeobecný súd nemá možnosť výberu v otázke, či bude rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré rieši otázku javiacu sa prejudiciálnou v súvislosti s riešením daného prípadu. Aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre venuje ochrane stavu právnej istoty ako základnému aspektu právneho štátu náležitú pozornosť. Vo veci Brumărescu proti Rumunsku z 28. októbra 1999 ESLP dospel k záveru, že súčasťou práva na

spravodlivý proces je tiež princíp právnej istoty. Upresnil, že právna istota predpokladá rešpektovanie princípu právnej moci, teda konečnej povahy súdnych rozhodnutí. Podľa tohto princípu žiadna zo strán nemá právo žiadať preskúmanie právoplatného a vykonateľného rozsudku len za tým účelom, aby dosiahla iné posúdenie veci a nové rozhodnutie. Prieskum sa nesmie stať maskovaným odvolaním a púha skutočnosť, že môžu existovať dva rôzne pohľady na rovnakú záležitosť, nie je dostatočným dôvodom na nové rozhodnutie veci. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že dôvody popretia pohľadávky zo strany žalovaného bolo čisto špekulatívne, účelové a v celom rozsahu nedôvodné. Dôvody popretia právneho dôvodu vzniku pohľadávky neobstoja, nakoľko sú v príkrom rozpore s listinami priloženými k prihláške pohľadávky, a to s obsahom rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 28.08.2014 a rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015. Žalovaný do dnešného dňa nepredložil ani neoznačil žiaden dôkaz, ktorý by dokazoval, že pohľadávka prihlásená prihláškou pohľadávky č. 1 zanikla resp. že by bola splnená. Žalobca preto považuje popretie jeho prihlásenej pohľadávky zo strany žalovaného v celom rozsahu za účelové.

3. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním, ktoré bolo doručené súdu 16.09.2016, kde uviedol, že má za to, že Dohoda o uznaní záväzku zo dňa 15.07.2011 (ďalej len „Dohoda“) nemohla byť podkladom pre rozhodnutie Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2Cb/7/2014 zo dňa 20.08.2014, ktorým zaviazal úpadcu spoločnosť Václavů, s.r.o., spolu so spoločnosťou IV. Capital, a. s., zaplatiť žalobcovi UNISTAV HSV spol. s r.o. sumu 1 665 535,35 eur spolu s príslušenstvom a trovami konania, nakoľko je zrejmé, že predmetný záväzok netrval v čase jeho uznania, čo uvedenú Dohodu spochybňuje ako celok. Záväzok v zmysle Dohody bol v čase spisania Dohody už vo veľkej časti uhradený a toto sa týkalo najmä Notárskej zápisnice NZ č. 459/09. Táto skutočnosť vyplýva o. i. z tvrdení správkyne žalobcu JUDr. Evy Plichtovej, ktorá sama uviedla, že tento záväzok bol uhradený v celom rozsahu, z toho pred podpisom Dohody platbami zo dní 20.01.2011 až 04.07.2011 vo výške 276 930.- eur (pričom v skutočnosti to bolo v oveľa väčšom rozsahu). Ďalšie položky v zozname uznaných záväzkov podľa Dohody sú penalizačné faktúry č. PE/09-002 až PE/09-006. Nie je pravdou (ako tvrdila správkyňa), že sa jedná o záväzky vzniknuté na základe dodania prác na diele Kubínske terasy. Z textu uvedených faktúr vyplývajú výrazné nezrovnalosti, a to, že boli vystavené na základe Zmluvy o dielo č. 1/2009 zo dňa 26.10.2009, pričom však dátumy vystavenia faktúr boli z dní 04.05.2009 až 20.10.2009, teda boli všetky vystavované ešte predtým, ako bola Zmluva o dielo č. 1/2009 zo dňa 26.10.2009 vôbec uzavretá. Je teda nemožné, aby boli vystavené na základe tejto zmluvy. Ďalšou nezrovnalosťou je fa PE/09 - 003 vystavená ako náhrada škody za obdobie 27.03.2009 až 31.05.2009, je však vystavená s dátumom 04.05.2009 čo znamená, že v čase jej vystavenia nebolo ešte možné predpokladať vznik škody za obdobie až do 31.05.2009. Ďalšími penalizačnými faktúrami boli fakturované „penále“, za doteraz neuhradené faktúry, kde nie je celkom zrejmé, čo sa myslí pod pojmom „penále“, avšak pravdepodobne sa jedná o úroky z omeškania a následne sú z týchto žiadané úroky z omeškania, ktorú možnosť zákon nepripúšťa. Z uvedených penalizačných faktúr je možné usudzovať celkovú nevierohodnosť Dohody, resp. na skutočnosť, že v nej uznaný nárok v čase uznania neexistoval a ani nepreukazujú nárok správkyne na zaplatenie nimi fakturovaných súm. V Dohode je uvedené že dlžník sa zaväzuje splatiť veriteľovi dlžnú sumu do 31.07., bez uvedenia roku. Prvostupňový súd v odôvodnení ustálil, že uvedená suma bola splatná do 31.07.2011 s čím sa stotožnil aj krajský súd. Z vykonaného dokazovania vak nevyplýva skutočnosť, že žalovaný záväzok sa stal splatným, resp. kedy. Rozpory v predložených dôkazoch sú zjavné aj vo vzťahu k úroku z omeškania. Prvostupňový súd nesprávne a nekriticky prevzal úrok z omeškania, ktorý žiadala správkyňa úpadcu zo sumy 1 036 872,85 eur od 01.06.2011 do 20.01.2011, čo nie je reálne možné. Okrem toho prvostupňový súd priznal úrok z omeškania z Notárskej zápisnice NZ č. 459/09 za obdobie aj pred dátumom 31.05.2011, hoci až tento dátum je uvedený ako dátum splatnosti v Dohode. Ide o zjavný dôvod, ktorý súd nevysvetlil. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, tento bol v Dohode dohodnutý vo výške 0,05 % denne, avšak len zo sumy omeškaných faktúr - takáto výška úroku z omeškania sa teda nevzťahovala na Notársku zápisnicu NZ č. 459/09, pretože nejde o faktúru. Prvostupňový súd napriek tomu priznal úrok vo výške 0,05 % čo následne potvrdil aj krajský súd. Dôležitá je aj skutočnosť, že správkyňa nepredložila žiadny dôkaz o tom, kedy úpadca uskutočnil čiastočné úhrady, okrem jedného výpisu z účtu, ktorý však nepatrí správkyňi, resp. úpadcovi. Priznanie úroku z omeškania za jednotlivé obdobia v závislosti od čiastočných úhrad preto žalovaný považuje za úplne neopodstatnené, nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalovaný trvá na tom, že pohľadávka bola uhradená, o čom svedčia úhrady vykonané čiastočne spoločnosťou Václavů, s.r.o. a čiastočne spoločnosťou IV. Capital, a. s.

4. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním, ktoré bolo doručené súdu 21.10.2016, kde uviedol, že z listinných dokladov, ktoré boli predložené zo strany žalovaného nijako nevyplýva, že by bola

zanikla pohľadávka, ktorú si žalobca prihlásil do konkurzného konania. Poukázal na skutočnosť, že ani jeden z listinných dokladov priložených k vyjadreniu žalovaného zo dňa 16.09.2016 nepreukazuje, že by bola zanikla prihlásená pohľadávka žalobcu, ktorá je v celom rozsahu priznaná rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 28.08.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť voči dlžníkovi vo vzťahu k výroku I a II dňa 14.10.2014 a vykonateľnosť dňa 18.10.2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.08.2015 a vykonateľnosť dňa 14.08.2015.

5. Na prejednanie veci vytýčil súd pojednávanie, kde z listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav:

6. Z uznesenia na č. I. 12 ním Okresný súd Žilina v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu UNISTAV HSV spol. s r.o. odvolal správkyniu JUDr. Milotu Ferenčíkovú, PhD., a ustanovil do funkcie správcu JUDr. Evu Plichtovú.

7. Z uznesenia na č. I. 13 súd zistil, že ním Okresný súd Žilina vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Václavů, s.r.o., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735. Toto uznesenie bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 44/2016 zo dňa 04.03.2016.

8. Z prihlášky pohľadávky na č. I. 14 súd zistil, že ňou žalobca ako veriteľ prihlásil do konkurzu dlžníka Václavů, s.r.o., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735, svoju pohľadávku v celkovej výške 3 647 920,96 eur, a to titulom neuhradených faktúr, vystavených za prevedené práce na základe obchodných vzťahov medzi veriteľom UNISTAV HSV spol. s r.o. a dlžníkom Václavů, s.r.o., ktoré boli vykonané na základe Zmluvy o dielo č. 1/2009 zo dňa 26.10.2009, uzatvorenej medzi dlžníkom Václavů, s.r.o., ako objednávateľom a veriteľom UNISTAV HSV spol. s r.o. ako zhotoviteľom. Táto pohľadávka bola priznaná rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 2Cb 7/2014 zo dňa 28.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. konania 13Cob 460/2014 zo dňa 17.06.2015.

9. Z rozsudku na č. I. 16 - 19 súd zistil, že Okresný súd Ružomberok rozsudkom č. konania 2Cb 7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline na č. I. 20 - 27, sp. zn. 13Cob 460/2014 zo dňa 17.06.2015, priznal žalobcovi pohľadávku tak, ako si ju prihlásil do konkurzného konania. Tieto rozsudky sú právoplatné a vykonateľné.

10. Z popretia pohľadávky na č. I. 29 - 30 súd zistil, že ním popierajúci veriteľ ORAVING stavebniny, s.r.o., poprel prihlásenú pohľadávku spoločnosti UNISTAV HSV spol. s r.o., že uviedol dôvody nasledovné dôvody:

„Podľa nášho názoru Dohoda o uznaní záväzku zo dňa 15.07.2011 (ďalej len „Dohoda“) nemohla byť podkladom pre rozhodnutie Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2Cb/7/2014 zo dňa 20.08.2014, ktorým zaviazal úpadca Václavů, s.r.o., zaplatiť správkyni JUDr. Eve Plichtovej sumu 1 665 535,35 eur spolu s príslušenstvom a trovami konania, nakoľko je zrejmé, že predmetný záväzok netrval v čase jeho uznania, čo uvedenú Dohodu spochybňuje ako celok. Záväzok v zmysle Dohody bol v čase spísania Dohody už vo veľkej časti uhradený, a toto sa týkalo najmä Notárskej zápisnice NZ č. 459/09. Táto skutočnosť vyplýva o i. z tvrdení správkyně, ktorá sama uviedla, že tento záväzok bol uhradený v celom rozsahu, z toho pred podpisom Dohody platbami zo dní 20.01.2011 až 04.07.2011 vo výške 276 730,-- eur (pričom v skutočnosti to bolo v oveľa väčšom rozsahu). Ďalšie položky v zozname uznaných záväzkov podľa Dohody sú penalizačné faktúry č. PE/09-002 až PE/09-006. Nie je pravdou (ako to tvrdila správkynia), že sa jedná o záväzky vzniknuté na základe dodania prác na diele Kubínske terasy. Z textu uvedených faktúr vyplývajú výrazné nezrovnalosti, a to, že boli vystavené na základe Zmluvy o dielo č. 1/2009 zo dňa 26.10.2009, pričom však dátumy vystavenia faktúr boli z dní 04.05.2009 až 20.10.2009, teda boli všetky vystavované ešte predtým, ako bola Zmluva o dielo č. 1/2009 zo dňa 26.10.2009 vôbec uzavretá. Je teda nemožné, aby boli vystavené na základe tejto zmluvy. Ďalšou nezrovnalosťou je fa PE/09-003 vystavená ako náhrada škody za obdobie 27.03.2009 až 31.05.2009, je však vystavená s dátumom 04.05.2009, čo znamená, že v čase jej vystavenia nebolo ešte možné predpokladať vznik škody za obdobie až do 31.05.2009. Ďalšími penalizačnými faktúrami boli fakturované „penále“ za doteraz neuhradené faktúry, kde nie je celkom zrejmé, čo sa myslí pod pojmom „penále“, avšak pravdepodobne sa jedná o úroky z omeškania a následne sú z týchto žiadané úroky z omeškania, ktorú možnosť zákon nepripúšťa. Z uvedených penalizačných faktúr je možné usudzovať celkovú nevierohodnosť Dohody, resp. na

skutočnosť, že v nej uznaný nárok v čase uznania neexistoval a ani nepreukazujú nárok správkyne na zaplatenie nimi fakturovaných súm.

V Dohode je uvedené, že dlžník sa zaväzuje splatiť veriteľovi dlžnú sumu do 31.07., bez uvedenia roku. Prvostupňový súd v odôvodnení ustálil, že uvedená suma bola splatná do 31.07.2011 s čím sa stotožnil aj krajský súd. Z vykonaného dokazovania však nevyplýva skutočnosť, že žalovaný záväzok sa stal splatným, resp. kedy. Rozpory v predložených dôkazov sú zjavné aj vo vzťahu k úroku z omeškania. Prvostupňový súd nesprávne a nekriticky prevzal úrok z omeškania, ktorý žiadala správkyňa zo sumy 1 036 872,85 eur od 01.06.2011 do 20.01.2011 čo nie je reálne možné. Okrem toho prvostupňový súd priznal úrok z omeškania z Notárskej zápisnice NZ č. 459/09 za obdobie aj pred dátumom 31.05.2011, hoci až tento dátum je uvedený ako dátum splatnosti v Dohode. Ide o zjavný dôvod, ktorý súd nevysvetlil. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, tento bol v Dohode dohodnutý vo výške 0,05 % denne, avšak len zo sumy omeškaných faktúr - takáto výška úroku z omeškania sa teda nevzťahovala na Notársku zápisnicu NZ č. 459/09, pretože nejde o faktúru. Prvostupňový súd napriek tomu priznal úrok vo výške 0,05 % čo následne potvrdil aj krajský súd.

Dôležitá je aj skutočnosť, že správkyňa nepredložila žiadny dôkaz o tom, kedy úpadca uskutočnil čiastočné úhrady, okrem jedného výpisu z účtu, ktorý však nepatril správkyňi resp. úpadcovi. Priznanie úroku z omeškania za jednotlivé obdobia v závislosti od čiastočných úhrad preto považujeme za úplne neopodstatnené, nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní.

Z vyššie uvedených dôvodov bol úpadcom Václavů, s.r.o., podaný podnet na podanie mimoriadneho dovolania voči rozsudku Krajského súdu Žilina pod sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015, ktorým krajský súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 26Cb/7/2014 zo dňa 20.08.2014, ktorým zaviazal úpadcu zaplatiť správkyňi sumu 1 665 535,35 eur spolu s príslušenstvom a trovami a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.“.

11. Podľa § 32 ods.1 z.č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“) každú prihlásenú pohľadávku správca porovná s účtovnou a inou dokumentáciou úpadcu, zoznamom záväzkov, prihládne na vyjadrenia úpadcu a iných osôb a vykoná aj vlastné šetrenie. Ak pri skúmaní zistí, že pohľadávka je sporná, je povinný ju v spornom rozsahu poprieť.

12. Podľa § 32 ods.3 ZKR pohľadávku možno poprieť

a) do 30 dní od uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok,

b) do 30 dní od zverejnenia zapísania pohľadávky do zoznamu pohľadávok v Obchodnom vestníku, ak ide o oneskorené prihlásenie pohľadávky.

13. Podľa § 32 ods.5 ZKR ten, kto pohľadávku popiera, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri popretí výšky musí uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva, pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Ak bola popretá pohľadávka čo i len čiastočne potvrdená súdom, zodpovedá ten, kto pohľadávku poprel, veriteľovi popretej pohľadávky za škodu, ktorú mu spôsobil popretím pohľadávky, ibaže preukáže, že konal s odbornou starostlivosťou.

14. Podľa § 32 ods.6 ZKR popretie pohľadávky správca bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu pohľadávok a písomne oznámi veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá.

15. Podľa § 32 ods.9 ZKR veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde.

16. Podľa § 32 ods.10 ZKR ak veriteľ pohľadávky popretej čo do poradia nepodal žalobu, platí najnižšie uznané poradie.

17. Podľa § 32 ods.15 ZKR v žalobe sa veriteľ môže domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, ďalej zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. V žalobe sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške.

18. Podľa § 32 ods.17 ZKR uplynutím lehoty na popretie pohľadávky sa pohľadávka v rozsahu, v akom nebola popretá, považuje za zistenú.

19. Pri posudzovaní veci súd postupoval v intenciách nálezu Ústavného súdu č. k. II. ÚS 409/2013-49 z 11.9.2014, v ktorom ústavný súd vyslovil, že správca je pri popretí povinný jednoznačne vyjadriť aj dôvod a rozsah popretia pohľadávky, pričom obmedzenie popretia len na určitý dôvod, alebo na určitý rozsah popretia pohľadávky znamená právnu fikciu uznania pohľadávky v nepopretom rozsahu. Je predovšetkým úlohou správcu, nie súdu konajúceho v incidenčnom konaní, preskúmať prihlásené pohľadávky (tu ústavný súd vyvracia názor žalovaného, že právo rozhodovať o vzniku nároku žalobcu má jedine súd, nie správca) a podľa svojich zistení ich poprieť alebo nie, pričom nedostatok popretia má za následok ich uznanie, a tým aj účasť na uspokojovaní v konkurze. Úlohou incidenčného konania nie je potom opätovné preskúmanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstojať alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená (teda úplne alebo v určitej časti alebo v určitom poradí). Výklad, podľa ktorého by popretie v akomkoľvek rozsahu (čo do dôvodu, výšky, vymáhateľnosti alebo poradia) automaticky aktualizovalo prieskumnú právomoc súdu konajúceho v incidenčnom konaní v celom rozsahu, by znamenalo podstatné znevýhodnenie veriteľov tých pohľadávok, ktoré boli popreté čo do dôvodu a vymáhateľnosti. Z uvedeného vyplýva, že v už prebiehajúcom incidenčnom konaní, teda po márnom uplynutí lehoty na popretie pohľadávok, nie je možné zo strany správcu rozširovať dôvody popretia pohľadávky a na takéto popretie prihliadať.

20. In concreto v prejednávanej veci poprel žalovaný prihlásenú pohľadávku z dôvodu údajného zániku prihlásenej pohľadávky. Podstatné však je, že všetky dôvody popretia pohľadávky kopirovali argumentáciu žalovaného, ktorá už bola v predkonkurzných pomeroch preskúmaná v konaní Okresného súdu Ružomberok vedenom pod sp. zn. 2Cb/7/2014-177 a v konaní Krajského súdu v Žiline vedenom pod sp.zn. 13Cob/460/2014. O týchto námietkach žalovaného bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 28.08.2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015.

21. Na tomto mieste je potrebné vo všeobecnosti sa vyjadriť k možnostiam popretia pohľadávky v konkurznom konaní. Z prieskumu vykonávaným správcou nie je vylúčená žiadna prihlásená pohľadávka a to ani pohľadávka priznaná právoplatným súdnym rozhodnutím. Aj takúto pohľadávku môže správca či iný veriteľ poprieť. Z povahy veci však pri takejto pohľadávke môžu popieracie dôvody mať svoj pôvod len v skutočnostiach, ktoré nastali až po vydaní rozhodnutia súdu. Môže teda ísť napr. o skutočnosť, že pohľadávka priznaná súdnym rozhodnutím zanikla splnením alebo započítaním. Nemôže však ísť o skutočnosť, ktoré už boli preskúmané v konaní, ktoré skončilo vydaním právoplatného súdneho rozhodnutia meritórnej povahy. Vyplýva to z princípu nezmeniteľnosti súdnych rozhodnutí, ako aj princípu právnej istoty. Procesné právo pozná viacero inštitútov, ktorých úlohou je naplnenie princípu právnej istoty tým, že zabraňujú vzniku dvoch obsahovo rozdielnych právoplatných súdnych rozhodnutí o tej istej skutkovej či právnej otázke - ide napr. o inštitút prekážky veci začatej či prekážku veci rozhodnutej. Súdne rozhodnutie o neskôr do konkurzu prihlásenej pohľadávke vydané v predkonkurzných pomeroch síce nevytvára prekážku veci rozhodnutej pre incidenčné konanie, nie je však mysliteľné, aby právne a skutkové otázky právoplatne preskúmané a rozhodnuté v konaní skončenom pred vyhlásením konkurzu boli inak posúdené v incidenčnom konaní. V tomto smere sa tiež incidenčný súd plne stotožňuje s judikatúrou Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR a EŠLP, na ktorú odkazuje vo svojej žalobe žalobca a ktorá je uvedená v bode 2 tohto rozsudku.

22. Vedený vyššie uvedenými úvahami súd určil popreté pohľadávky žalobcu.

23. Podľa § 255 ods.1,2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. Podľa § 262 ods.1 a ods.2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. V zmysle citovaných zákonných ustanovení súd priznal žalobcovi trovy konania v celom rozsahu ako plne úspešnej strane v konaní, keďže bol úspešný v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods.2 CSP až po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

26. Na základe uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§127 CSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 363 CSP)

Podľa § 365 CSP

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).